

Farigola

Anna Maria Llobet

Des de feia quatre dies no sortia de casa, tenia el cap atapeït i la gola irritada. Anava prenent farigola amb mel, sopes de farigola, caramels de farigola...i res.

Sona el timbre. Obro d'esma. A mig obrir la porta ja tenia la tieta a dins tot dient-me: Nena no pots quedar-te a casa, sortirem, et ventilarem i quedaràs com nova.

Em vaig trobar amb l'abric mal posat, la bufanda a mig cargolar i moquejant en ple Consell de Cent davant d'una galeria d'art.

Entrem -em diu- hi veig força ambient. Sóc a dins sense ser conscient d'haver passat per la porta.

Un grupet de senyores contemplaven atentament un quadre: "Sopa de farigola amb branquillons" anaven comentant: Quina il·lustració més realista, com domina els elements naturals, fins i tot et fa sentir l'olor de la farigola...

Vaig fer una passa enrere tombant i regirant cap i estómac.

Al retrocedir vaig sentir xiuxiuejos agradables i a l'hora rotunds: Quina dona, i quina personalitat la de Sybilla Merian, tot tenint feina com a il·lustradora científica i col·laborant amb els millors biòlegs... Un altra veu es va afegir: Sí, una dona lliure, valenta, viatgera, explorant a països llunyans noves espècies per il·lustrar, que ja sabeu que com a dona tenia més obstacles. Un altra va afegir: "Era obstinadament lliure."

De sobte vaig notar que respirava molt millor, i es clar, la tieta també se'n va adonar i tota complaent va dir-me: Veus com ja t'ho deia jo que era bo sortir.

Vaig assentir amb un lleu somriure tot allargant les passes per sortir al carrer, mentre el meu cervell repetia sorollosament: Sybilla Merian, dona, il·lustradora científica, viatgera, lliure i amb independència... Dona, il·lustradora científica, viatgera, lliure i amb independència!!!

